

λεύονται σήμερον τὰ δῶρα τῆς τύχης τόσον ἀφθόνως εἰς τοὺς σκηνικούς, ὥστε κερδαίνουν οὗτοι εἰς μίαν ἐσπέραν διὰ τῶν ποδῶν ὅσον χρυσὸν δὲν κερδαίνει διὰ τῆς κεφαλῆς ὁ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς εἰς ὄλοβολον ἔτος.

Ἐκτὸς τῆς ἀγαθότητος τῆς καρδίας καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν σκοπῶν, ὁ πάπας Πίος ἔχει καὶ μεγάλην σταθερότητα χαρακτῆρος.

Ἀπόδειξις τὰ ἔκπις περιστατικά.

Οἱ φιλύποπτοι πρέσβυτοι τῆς Βιέννης, καταπτοούμενοι εἰς τὸ παραμικρὸν, ἔστελλε κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ στιγμὴν διπλωματικὰς διακοινώσεις εἰς τὸ Κυρινάλιον· ὃ δὲ ἐπὶ τῶν ἑξατερικῶν ὑπουργὸς εὐρίσκετο εἰς ἀμηχανίαν τὶν' ἀπαντήσῃ. — Τί νὰ κάμω μὲ τὰς πολλὰς αὐτὰς διακοινώσεις, τὰς δοποῖς διὰ ψύλλου πήδημα λαμβάνω ἀπὸ τὴν αὐστριακὴν πρεσβείαν; ἡρώτησε τὸν πάπαν. — Ἀποκρίνου πάντοτε διὰ τὰς ἔλαθες, εἶπεν ὁ Πίος.

— Ἄν δὲν μὲ θέλετε Πίον, θὰ μὲ ἔχετε Σίζτον, εἴπε μίαν τῶν ἡμερῶν ἐν πλήρει συμβουλίῳ πρὸς πολλοὺς τῶν καρδιναλίων, οἵτινες, ἀν δὲν ἔδειξαν πρὸς αὐτὸν διάθεσιν ἔχθρικὴν, τούλαχιστον δὲν ἔτηρησαν ὅλον τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς αὐτὸν σέβας.

Καρδινάλιος τις, γνωστὸς διὰ τὰς αὐστριακὰς του συμπαθείας, ἔζητε ποτὲ νὰ τὸν φοβήσῃ, λέγων· — Λε μὴν ἀπατώμεθα, μακαριώτατε! ὅλαι αἱ πράξεις τῆς κυβερνήσεως τῆς Βιέννης ἀποδεικνύουν ἔχθρικὴν πρὸς ἡμᾶς διάθεσιν. Μακρὰν δὲν εἶναι ἵσως ἡ ἡμέρα, καθ' ḥιν τὸ ξέφος της, κινούμενον ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ μας χάρτου, θὰ μᾶς ἐνθυμισῃ διὰ ἔχει τοῦτο σχῆμα ὑποδήματος. Συνώδευσε δὲ ὁ καρδινάλιος τὰς λέξεις ταύτας μὲ νεῦμα καὶ κίνημα ποδὸς, σημαίνοντα ἔξωσιν.

— Οταν ἡ ἡμέρα αὕτη ἐπέλθῃ, ἀπεκρίθη μεγαλοπρεπῶς ὁ διάδοχος τοῦ ΙΣΤ' Γρηγορίου, θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ μου, τὸν πατριωτισμὸν τῆς Ἰταλίας, καὶ εἰς τὸ ὑπόδημα τοῦτο Πίος ὁ Θ'. θὰ ὑποδέσῃ πτεργριστῆρα.

Περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν, συνεκάλεσεν εἰς συμβούλιον εἴκοσι περίου καρδιναλίους, τοὺς δοποῖς ἔγνωριζεν ὡς ἀντιπράττοντας ἐκ συστήματος κατὰ τῶν ἀναμορφωτικῶν του σχεδίων. « Πανιερώτατοι, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ὁ Θεός μ' ἐνέπνευσε νέαν τινὰ μεταρρύθμισιν, ὡφέλιμον καὶ ἀναγκαῖαν εἰς τὸ συμφέρον τοῦ ἀγαπητοῦ μου λαοῦ. Σᾶς τὴν προτείνω, ἐλπίζων διὰ τὴν παραδεκθῆτε. »

Ἄλλος πάπας ἡπατάτο, ἢ μᾶλλον εἶχε προϊδεῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διακοινώσεως ταύτης. Οἱ καρδινάλιοι διοφώνως ἀπεδοκίμασαν τὴν πρότασίν του, καὶ δολιαὶ αἱ φῆφοι εὑρέθησαν εἰς τὴν κάλπην μέλαιναι. Οἱ Πίος δὲν ἐταράχθη παντάπασιν ἀλλὰ, μὲ πολλὴν ἡσυχίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν, ἔκβαλὼν τὸ λευκὸν κάλυμμα τῆς εὐγενοῦς κεφαλῆς του, ἔθεσεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κάλπης καὶ εἶπε· « Τώρα, κύριοι, εἴσαι δολιαὶ λευκαὶ. Καὶ ἡ πρότασίς εἶξετελέσθη ἀμέσως. »

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐλθὼν εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ὁ πρέσβυτος τῆς Γαλλίας, τὸν εὐρῆκεν ωχρὸν καὶ εἰς ἀκρον τεταραγμένον διὰ τὸ ἀνωτέρω συμβάν, τὸ δοποῖον καὶ διηγήθη εἰς αὐτὸν καταλεπτῶς.

— Ολα ταῦτα τὰ ἐμπόδια δὲν θ' ἀναχαιτίσουν τὸν δρόμον μου, εἶπε μετὰ ταῦτα, διότι ἡ ἀγάπη

τῶν λαῶν μου θ' ἀναπτληρώσῃ εἰς ἐμὲ τὴν ἐλλείπουσαν δύναμιν. Οἱ σκοποί μου εἶναι καλοί, δὲν ἐπιθυμῶ τὸ κακὸν κάνενδος, ἐπιθυμῶ τὸ καλὸν δλων πάλιν τὸ λέγω, ἡ ἀγάπη καὶ τὸ θάρρος τοῦ λαοῦ μου θὰ μὲ διοιθήσουν νὰ στερεώσω τὴν εὔτυχίαν του. Δείγουν διὰ δ λαὸς εἶναι ἀχάριστος, καὶ διὰ καίει τὴν ἐπαύριον δ, τι σκοπον θυμιάζει. « Αν ἡ πατρικὴ μου καρδία ἔμελλε ποτὲ νὰ ὑποφέρῃ τὸ τοιοῦτο, ἀν ἐπέπρωτο νὰ πάθω τοιαύτην ἀπάτην, πάλιν δὲν θὰ ἔχανα τὸ θάρρος μου, πάλιν θὰ μοῦ ἔμενεν . . . δ Θεός!

« Ο Θεός μεθ' ἡμῶν (Dio è con noi) εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ πάπα Πίου. Καὶ δεῖναίς, ὁ Θεός μόνος τοῦ ἐδωκε τὴν τόλμην καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ μέγα καὶ δύσκολον κατόρθωμα, τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἰταλίας. Δύναμις θεία ἀπήτειτο τῷ ὄντι εἰς τὸ ὑψηλὸν, τὸ ἄγιον, ἀλλὰ δυσχερέσατον τοῦτο ἔργον.

Νέος τις ιερεὺς, ἀναχωρῶν ὡς ιεραπόστολος εἰς τὰ διάρκεα τῆς Ἀφρικῆς ἔθνη, τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ δώσῃ τὴν εἰκόνα του, καὶ νὰ εὐλογήσῃ τὸν σταυρὸν τὸν δοποῖον ἥθελε νὰ φέρῃ ὡς ἔγκληπιον. — Ἰδὲ τὴν εἰκόνα μου, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ πάπας, δακτυλοεικῶν τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος, φοροῦντος τὸν ἀκάνθινον στέφανον. Ως αὐτὸς, θαδίζω καὶ ἔγώ μετὰ κόπου καὶ ἀγώνος πολλοῦ εἰς τὸν Κρανίου τόπον ὡς αὐτοῦ ἡ ψυχὴ, περίλυπος γίνεται καὶ ἡ ψυχὴ μου μέχρι θανάτου· καὶ ὁ κῆπος τοῦ Κυριναλίου μεταβάλλεται δι' ἐμὲ καθ' ἡμέραν εἰς κῆπον τοῦ δρους τῶν Ἐλαιῶν. Ως δ θείος ἡμῶν Σωτὴρ, φέρω καὶ ἔγώ τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὄμων, καὶ τὸν αἰάνθινον στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· ἀλλὰ ὡς ὁ θεάνθρωπος Γίδες, ἔχω ἐπίστης ἀγρυπνοῦντα ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν οὐράνιον Πατέρα. « Καὶ οὐχ' ὡς ἔγώ θελω, ἀλλ' ὡς αὐτός· γενηθήτω τὸ θέλημά του! » Καὶ ἀληθῶς, κατὰ μίμησιν τοῦ Χριστοῦ, διένάρετος οὗτος ἡγεμῶν δὲν ἥλθεν, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Καίσαρες, νὰ κατακτήσῃ τοὺς λαοὺς διὰ τοῦ σιδήρου, οὔτε, ὡς οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ, νὰ τοὺς δουλαγγήσῃ διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κεραυνῶν. Οχι· ἥλθεν νὰ πείσῃ τὰς καρδίας τῶν Ἰταλῶν διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον, διὰ τῆς ἀγάπης τῆς πατριόδος. Οπλὸν του εἶναι ἡ πειθώ, θριαμβός ἡ κατάκτησις τῶν καρδιῶν τοῦ λαοῦ, ἀμοιβὴ ἡ εὐδαιμονία των.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

Η ΘΑΛΑΣΣΟΠΛΟΙΑ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΠΟΛΙΚΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ.

(Κατὰ Γαλλικὰς καὶ Ἀγγλικὰς περιγραφάς).

(Συνέχεια· ἴδε φυλ. 12').

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ κυριώτεροι κλέδυνοι τῆς θαλασσοπλοΐας εἰς τὰ μέρη ταῦτα. ίδούν πάντας ἐξεικονίζεις ὁ Ρόδος ζωηρότατα καὶ τὸ μέγα θέαμα οὐ ἥτον αὐτόπτης, καὶ τοὺς κινδύνους εἰς οὓς ἔξετέθη.

« Εἰς τοὺς μὴ ιδόντας τὸν υπερβόρειον ὥκεανὸν ἐν ὄψι χειμῶνος, εἰς τοὺς μὴ ιδόντας αὐτὸν ἐν καιρῷ τρικυμίας, ἡ λέξις πάγος ἀναπλεῖ μόνον τοὺς δοσούς βλέπουσιν ἐπὶ τῶν λιμνῶν εἰς τῶν πο-

ταμῶν τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ δὲν δύναται παντελῶς νὰ τοῖς δώσῃ τὴν ίδεαν τῶν δυάς αἰσθάνεται ὁ θαλασσοπόρος εἰς τὰς περὶ τὸν πόλον θαλάσσας.

«Ἄς φαντασθῶσι λοιπὸν ὅτι δὲ πάγος εἶναι λίθος, εἶναι βράχος, ἐπιπλέων ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ γινόμενος νῆσος ἢ ἀκρωτήριον ὅταν ἔξοκέλλει, σκληρότερος τοῦ σκληροτέρου πυρόποικίου. Ἅς φαντασθῶσιν, ἀν δύνανται, τὰ κρυστάλλινα ταῦτα ὅρη, συρόμενα εἰς στενὴν διόδον ὑπὸ ταχείας παλιρροίας, συγχρουόμενα μὲν πάταγον ὅποιος δὲ τῆς βροντῆς, συνθλώμενα, ἀποσπῶντα μεγάλα τρήματα ἀπὸ ἀλλήλων, καὶ τέλος κυβιστῶντα καὶ βιθύζομενα εἰς τὴν θάλασσαν, ὅθεν σφενδονίζουσι τὰ κύματα εἰς τὸ ὄψος, καὶ ὅπου προξενοῦσι βιαίας δίνας. Συγχρόνως δὲ τὰ πεδία τοῦ πάγου, ὥθιούμενα πρὸς τοὺς ὅγκους ἢ τοὺς βράχους τούτους ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἢ τῆς παλιρροίας, ὑψοῦνται ὑπεράνω τῆς θαλάσσης, θραύνονται, καὶ καταπίπουσιν εἰς τρίματα ἀρ' ἔστι τῶν, αὐξάνοντα τὴν ἀπερίγραπτον σύγχυτιν καὶ τὸν κρότον.

Βαθὺ δὲ εἶναι τὸ αἴσθημα τῆς ἰδίας ἀνικανότητος τοῦ ἀνθρώπου ἐνώπιον τοῦ φαινομένου τούτου οὐδὲ ἐπὶ μίαν σιγμὴν δύναται τις νὰ προϊδῇ τί θέλει συμβῆ εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην, καὶ ἐκάστη τῶν σιγμῶν δύναται νὰ ἦναι ἡ θανατόφρορος. Ὁ δὲ οὕτως εἰς ἀγωνίαν θανάτου εὑρισκόμενος ναύτης, τίποτε δὲν δύναται νὰ πράξῃ, τίποτε ν' ἀποπειραθῇ· καὶ ἡ μὲν αἰωνία κίνησις τῶν στοιχείων περὶ αὐτὸν παροξύνει τὴν δραστηριότητά του, καὶ δὲ κίνδυνος διεγείρει ἐντός του τὸ ἔμφυτον αἴσθημα τῆς ἰδίας συντηρήσεως· καὶ δύμως ἄλλο ὅπλον δὲν ἔχει ἐκτὸς τῆς ὑπομονῆς, ἀναγκάζεται νὰ ἐγκαρπεῖ ὡς θεατὴς ἀδιάφορος, καὶ νὰ πειράνεται ὅ, τι τῷ φέρῃ ἢ τύχη, διότι δὲν δύναται οὔτε νὰ τὴν μεταβάλῃ, οὔτε νὰ τὴν ἀπορύγῃ.»

Γνωστὸν εἶναι ὅτι τὰ ὑπερβόρεια κλίματα εἰσὶν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας βεβιθύσμένα εἰς σκότη, μόλις ἀραιούμενα ὑπὸ τῶν λοιξῶν καὶ μεμαρχυσμένων ἀετίνων τοῦ ἥλιου ὅταν εἰς τὴν μεσημβρίαν, ὑπὸ τῶν κινητῶν καὶ ἀβεβαίων βορείων σελάτων, καὶ ὑπὸ τῆς πενθίμου λάμψεως τῆς σελήνης. Τὸ ἔαρ τέλος ἀνατέλλει δὲ ἥλιος, ἀλλὰ τοιαύτην συνεπιφέρει βάσανον εἰς τὸν δεσμοπόρον, ὡστε αὐτὸς σχεδὸν εὔχεται νὰ ἐπανέλθῃ τὸ σκότος. Ὄλη ἡ ἔκτασις τῶν τόπων ἔκεινων κατακαλύπτονται ὑπὸ ἀπεράντων χιόνων, ἃς διασχίζουσι ποῦ καὶ ποῦ ἐν καιρῷ τῆς διαλύσεως τῶν πάγων αἱ κορυφαὶ τῶν βράχων ὡς νησίδια μελανά. Ὄλη δὲ ἡ λοιπὴ τῆς γῆς ἐπιφάνεια εἶναι κατάλευκος, χωρὶς οὐδὲν ἀντικείμενον νὰ διακόπτῃ τὴν μονοτονίαν αὐτῆς. Οὐδὲν φύεται ἐπ' αὐτῆς φυτὸν, οὐδὲν δενδρύλλιον, οὐδὲμια πόνη ἐκτὸς τινῶν πετρίων, ἀνεμονῶν, καὶ ἄλλων σπανίων ἀνθέων, ἀναπτυσσόντων τὸν ἄχρουν αὐτῶν κάλυκα εἰς ἀτμοσφαίραν ὑγράν, εἰς ἀκτῖνας ἐστερημένας ζωηρότητος καὶ θερμότητος. Ἀλλ' ὅστον ὧχρὸς καὶ ἀν εἶναι ὁ ἥλιος, ἡ ἀντανάκλασίς του ἐπὶ τῆς ἀπεράντου καὶ αἰωνίου ἔκεινης χιόνος θαμβόνει τοὺς ὄρθαλμοὺς εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὡστε προξενεῖ εἰς αὐτὸς ἀληθὲς αἴσθημας ἀλγηδόνος. Ήδη παρὰ τὴν Ἰρλανδίαν ἡ ἀτμοσφαίρα εἶναι κιτρίνη καὶ στιλπνή, καὶ δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν ταῦτην, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐπαναπαύῃ τὴν δραστὸν του εἰς οὐδὲν ἀντικείμενον μὴ κεντοῦν αὐτὴν διὰ τῆς ἐρεθιστικῆς ἔκεινης

λευκότητος, αἰσθάνεται πόνους εἰς τοὺς ὄρθαλμοὺς, καὶ πολλοὶ ναῦται ἐπέστρεψαν τυρλοὶ ἀπὸ τὰς ἐκδρομὰς πρὸς τὰ ὑπερβόρεια. Διὸ τοῦτο αἱ δόαιπορεις γίνονται κυρίως διὰ νυκτός. Ἀλλὰ ποῖοι κάματοι, ποῖοι κίνδυνοι, ποία βραδότης τῆς νυκτερινῆς ταύτης πορείας εἰς γῆν κατακεκαλυμμένην ἀπὸ παγετοὺς ἀνομάλους, διεσχισμένας ἀπὸ χασμάδας πλήρεις ὑδάτος καὶ ἀναλυομένης χιόνος, ὅπου βυθίζεται ὁ διαπορεύμενος μέχρι τῶν γονάτων!

Οχι δὲ μόνον τὰς σωρατικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχικάς δυνάμεις προσβάλλει ἡ πένθιμος θέα τῆς αἰωνίας χιόνος. Η πάντοτε μονότονος, νεκρὰ ἔρημος, ἡ έκθετια σιγή, ἡ ἀδρανής κατάκινητος φύσις, ἐκνευρίζουσι τὴν ψυχὴν κατ' ὄλιγον, καὶ τὴν παραλόουσιν ἐντελῶς.

Ἐπεράνω δὲ τοῦ λευκοῦ τούτου σκοτίαν τοῦ καλύπτοντος τὸ πτῶμα τῆς φύσεως, ἐπιπλέει δι' ὅλου σχεδὸν τοῦ ἔτους ὄμιγλη πυκνὴ, προϊὸν τῆς τάσεως πρὸς ισοταχθίαν τῶν δύω θερμοκρασιῶν, τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἀέρος. Καὶ ὅταν μὲν ἀρχωνται τὰ μεγάλα ψύχη, ἡ θάλασσα ἐκπέμπει τὸ θερμογόνον της ἐν εἰδεῖ καπνῷ· ὅταν δὲ πάλιν ἐλθῇ ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ὁ ἀήρ εἶναι θερμότερος τῆς θαλάσσης, τότε διὰ τῆς ἐπαφῆς αὐτῆς συμπυκνοῦται εἰς ἀτμοὺς μέλανας. Η δὲ τοιαύτη πάλη μεταξὺ τοῦ ὄκεανου καὶ τῆς ἀτμοσφαίρας παρατίνεται κυρίως διὰ τῶν μεγάλων καὶ αἰφνιδίων μεταβολῶν τῆς θερμοκρασίας, διότι κατὰ Μάιον μάλιστα καὶ Ἰούνιον συμβαίνει πολλάκις νὰ καταβῇ τὸ θερμόμετρον δέκα, δεκαπέντε, εἴκοσι, καὶ περισσότερους βαθμούς ἐντὸς είκοσιτεσσάρων ὥρων. Καὶ τότε ὁ πάγος ὅστις εἴχεν ἀρχήσει τὴν προτεραίαν νὰ τήκηται, σκληρύνεται αἰφνις ἐκ νέου, καὶ ἡ ἐπιράνεια τῆς θαλάσσης ἐῳδή θερμαλεντοῦ ἥδη, ψυχραίνεται πάλιν, ἀναπέμπουσα νέαν ὄμιγλην. Τὴν ἐπαύριον τὸ θερμόμετρον ἀναβαίνει διὰ μιᾶς, καὶ ὁ ἀήρ, θερμότερος τῆς θαλάσσης γινόμενος, παράγει ἄλλους ἀτμοὺς καὶ αὐτός. Αἱ τοιαύταις ὄμιγλαι περιορίζουσι πολλάκις τὸν δρόζοντα εἰς ὄλιγον ἔημάτων ἀπόστασιν, καὶ καθιστῶται τὸν πλοῦν ἐπικίνδυνον, δροίως καὶ τὴν παρείαν τῶν διὰ Ἑρᾶς διευόντων. Ἀλλ' αὐτοὶ ἔχουσι καὶ πρὸς πολλὰς ἄλλας δυσχερίας ν' ἀντιπαλαίστων.

Ἐκτὸς τῆς θέας τῆς χιόνος ἡτοις ἀποτυφλοῖ, ἐκτὸς τῆς ὄμιγλης ἡτοις παραπέρει καὶ ἀπτατῇ, ὑπάρχουσιν ἀκόμη οἱ στροβίλοι τῆς χιόνος, ἡτοις πίπτει καὶ τὸ θέρος πολλάκις τοιαύτη δὲ εἶναι ἡ ψυχρότης αὐτῆς, ὡστε εἰς τινας ἀποκάλεσμα τοῦ ἔτους τιθεμένη ἐντὸς τοῦ στόματος, κολλᾶται εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν οὐρανίσκον, καὶ τὸν παχύνει, ὡδὲ δύναται ν' ἀποπτεχθῇ χωρὶς ν' ἀποσπάτῃ δροῦ καὶ τὸ δέρμα. Διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ χρησιμεύῃ εἰς πόσιν, καὶ οἱ δόαιπορούντες ἐπὶ τῶν τόπων τούτων, ὅλων κατακεκαλυμμένων ὑπὸ χιόνος καὶ ὑπὸ πάγων, πάσχουσι τὴν βάσανον τοῦ Ταντάλου, καὶ κινδυνεύουσι ν' ἀποθάνωται πολλάκις τῆς δίψης.

Οσον περὶ τοῦ ψύχους, τοῦτο εἶναι ἡ σταθερὰ βάσανος τῶν ἐπισκεπτομένων τὰ πολικὰ κλίματα. Ἰδού ἐν μεταξύ μυρίων χωρίων ἐκ τῶν περιγραφῶν τοῦ Κ. Ρόση, διδώντων ἰδέαν τινα περὶ τῆς ἐπικρατούσης θερμοκρασίας εἰς τὰ ἀποτρόπαια ἐκεῖνα κλίματα. «Τὴν 3^η Ιουλίου, λέγει, τόσον ἥτον τὸ ψύχος τὴν νύκτα, ὡστε ἡ θάλασσα ἐπάγωσεν $\frac{1}{2}$ δάκτυλον

περὶ τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου μας. Τὴν 16 Αύγουστου ἔπεισε χιών. Τὴν δὲ 17 Αύγουστου εἶχομεν ἀλληλοδιαδόχως ὄμιχλον, θροχὴν καὶ χιώνα. Τὸν σεπτέμβριον τὸ θερμόμετρον ἡρχισε νὰ καταβαίνῃ τακτικῶς· ἔκτοτε ἡρχισεν δὲ χειμώνα.

Καὶ ἀν τοιοῦτον εἶναι τὸ θέρος, ἔκαστος δύναται νὰ ἐνοήσῃ τὶ εἶναι δὲ χειμών. Τὸ φύχος μεταβάλλεται ἀπὸ· Ο μέχρι 60 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδὲν, καὶ ὑπάρχουσι νύκτες καθ' ἡς τὰ ὅργανα δὲν δύνανται νὰ προσδιορίσωσι τὸν βαθμὸν του. Τότε τὰ ὅρη σχίζονται, οἱ θράχοι ῥήγνυνται, τὰ πνευματωδὴ ρέυστα πήγυνται πλησίον τοῦ πυρός. Εἶναι σχεδόν δὲ θερμοχροί τοῦ ζέοντος ὅματος, ἀντιθέτως· καὶ τῷ ὅντι τὸ φύχος ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον, παράγει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ως τὸ πῦρ. ‘Τὸ τὴν 70 μοίραν πλάτους τὸ μηδὲν τοῦ Ρεωμύρου, δὲ τὸ σημεῖον τοῦ παγωμένου ὅματος, εἶναι περίπου δὲ θερινὴ θέρμη· δὲ μετρία θερμοκρασία εἶναι τὸ μηδὲν τοῦ Φαρενχεῖτ, ἵτοι δὲ βαθμὸς 11 ὑπὸ τὸ μηδὲν τοῦ Ρεωμύρου, καὶ τὸ φύχος εἶναι εἰς 30, 50, καὶ μέχρι 80 βαθμούς ὑπὸ τὸ σημεῖον τοῦ παγωμένου ὅματος.

Καὶ ὅμως ἐνίστε τὸ θέρος αὐξάνει οὐκ ὀλίγον δὲ θερμότης, καὶ δὲ ἥλιος ἐπὶ τινας ὥρας ἐπενεργεῖ ἰσχυρῶς ἐπὶ τῶν ἡδικημένων τούτων ἀκτῶν. Τότε ἡ σκηνὴ μεταβάλλεται· τότε ῥύσκες ἀναλευμένης χιόνος ρέουσι πανταχόθεν, τότε παταγεῖ δὲ πάγος καὶ σχίζεται, καὶ δὲ γῆ δὲλη κατακαλύπτεται ἀπὸ τρύπας πλημμυρούσας ὅματος· καὶ τὸ ὅνταρ εἶναι μὲν τόσον ὥστε ἐμποδίζει τὴν διὰ ἔηρᾶς πορέαν, διχι ὅμως ἀρκοῦν ὥστε νὰ φέρῃ τὸ ἐλάχιστον πλοιάριον, ἐκτὸς δὲν μεταφέρηται αὐτὸ δὲ τῶν ὅμων ἀπὸ λίμνης εἰς λίμνην καὶ ἀπὸ χασμάδος εἰς χασμάδα. Τότε μυριάδες ιοβόλων μυιῶν πληροῦσι τὸν άρεα, καὶ ἐφορμῶσι κατὰ τοῦ ἀνθρώπου μετ' ἀκατανοήτου καταφορᾶς, μὴ ἀφήνουσαι εἰς αὐτὸν αἰ δεδευρυκιστιγμὴν ἡσυχίας δὲ ἀναπαύσεως. Όλη του δὲ ἐπιδερμίς ἐρεθίζεται ὀδυνηρῶς, καὶ δὲ ὑπαρξίες του γίνεται μακρὰ βάσανος. Οἱ ἔγχωριοι δὲγηγοὶ τοῦ πλοιάρχου Βάκ, εἰ καὶ εἰθισμένοι εἰς τὰ ὑπερβόρεια κλίματα, καὶ εἰς δὲλας τῶν μερῶν τούτων τὰς τυραννίας, ἐκιλόντο ὅμως ἐπὶ τῆς γῆς λυσσωδῶς, ἐκέπεμποντες φωνὰς ὄργης καὶ πόνου, καὶ μάτην καλύπτοντες τὸ πρόσωπον μὲ τὰς χειράς των ὅπως ἀποφύγωσι τὰ ἀδιάκοπα φαρμακερά των κεντήματα. Ο πλοιάρχος ἐφόρει κάλυμμα ἐμπρὸς τοῦ προσώπου του κατ' αὐτῶν, καὶ ὅμως οὐδὲ οὕτω κατώρθου νὰ προφυλαχθῇ. Τὰ ἔντομα ταῦτα εἶναι χειρότερα ἀπὸ ἔχιδνας, λέγει δὲ Κ. ‘Ρότσ, καὶ δοτὶς ἀπαξ προσβληθῆ ἀπὸ αὐτὰ, εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ λησμονήσῃ.

Ο ὄλιγώτερον ὄχληρὸς καιρὸς τῆς ὀδοιπορίας εἶναι δὲ ἀρχὴ τοῦ θέρους. Εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ φύχος εἶναι ἀρκετὸν ἀκόμη ὥστε νὰ διατηρῇ τὴν χιόνα στερεάν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς στεγνήν, δὲν ἔχει ὅμως ἐν γένει τὴν δριμύτητα ἐκείνην ἥτις προσβάλλει αὐτὰς τὰς πηγὰς τῆς ζωῆς, καὶ καθ' ἡς δὲν ὠφελοῦσιν οὐδὲ δὲ κίνησις, οὐδὲ δὲ ἐπισώρευσις τῶν πολυμάλλων δερμάτων ἐπὶ τοῦ σώματος.

Άλλ’ οὐχ ἥττον ἐπαισθητὴν εἶναι καὶ δὲσκολία τῆς τροφῆς καὶ τῆς κατοικίας. Ο τόπος πολλὰ μικρὰ βοηθήματα παρέχει ως πρὸς τοῦτο. Καὶ πρῶτον μὲν ξύλα εἰς αὐτὸν δὲν εὑρίσκονται, οὔτε καλύβαι

δύνανται νὰ κατασκευασθῶσι· κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, οὔτε πῦρ ν' ἀναφθῆ πρὸς θέρμανσιν δὲ παρὰ σκευὴν τῶν Ἐρωμάτων. Άλλὰ καὶ τὰ τρόφιμα εἶναι στανιώτατα. Αφ' οὗ δὲν ὑπάρχουσι δὲνδρος, δὲν ὑπάρχουσιν οὐδὲ καρποί. Κάνεν φυτὸν δὲν εὑρίσκεται ἐκεῖ ὀσπριεῖδες δὲ λαχανοειδές. Ή ιππέλαφος τρέφεται μὲ τὴν πόλην τῶν θράχων, καὶ τὰ μόνα ὄσπριά των οἱ ἔγχωροι Ἑσκιμώς τὰ λαμβάνουσιν ἀπὸ τὸν στόμαχον τοῦ ζώου τούτου, καὶ ἀγαπῶσι μεγάλως τὴν τροφὴν ταύτην τὴν τόσον παραδόξως παρεσκευαμένην. Τούλαχιστον ἄγρα εὑρίσκεται; Τὸν χειμῶνα φαίνονται ἐνίστε τινες λευκαὶ δὲ μέλαιναι ἀλώπεκες, ισχυνται καὶ λιμώττουσαι ὄμοιως φαίνονται καὶ λύκοι καὶ ἄρκτοι λευκότριχες. Άλλὰ τὰ θηρία ταῦτα θηρεύουσι μᾶλλον τοὺς ὁδοιπόρους, καὶ πρέπει πολὺ νὰ πεινᾶ ὅστις ἥθελεν ἐπιθυμήσῃ νὰ τὸ ἀπαγνήσῃ. Περιηγητὴς ἀπήντησε λευκάς ἀρκτούς ἔχούσας ως ἔξι ποδῶν ψόφος, καὶ μῆκος 12 καὶ 13 ποδῶν μὲν ῥάπισμα τοῦ ποδός των δύνανται χωρὶς κόπον ν' ἀποκεφαλίσωσιν ἀνθρωπὸν. Καὶ δοξι μόνον εἶναι φοβερὰ τὰ ζῶα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὸ κρέας των εἶναι ἀηδές εἰς τὴν γεύσιν καὶ εἰς τὴν ύγειαν ἐπιβλαβές. Οι δὲ ἱχθύες, ἐκεῖνοι εἶναι φυλακισμένοι ὑπὸ τὸν πάγον, καὶ τόσον νεναρκωμένοι, ὥστε δὲν χρησιμεύει τὸ ἄγκυστρον. Ίδοι τὸ παρέχουσιν αἱ ἔρημοι αὖται εἰς τὸν ὁδοιπόρον ἐν διαστήματι τοῦ χειμῶνος. Τὸ θέρος ἀναλαμβάνουσιν ὀλίγην περισσοτέραν ζωὴν· τότε ἀναφαίνονται τινὲς μοσχοβόλοι θέσεις, τινὲς ιππέλαφοι, λευκαὶ πέρδικες, καὶ λαγωοί, ἀλλ' ὅλα ταῦτα τόσον εὐάριθμα, ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ αὐτῶν τὴν τροφὴν του. Αἱ φῶκαι εἰσὶ τὸ κυριώτερον μέρος τῆς τροφῆς τῶν ἔγχωρίων· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ δυσκόλως ἀλίσκονται, διότι ἀδιακόπως διωκόμεναι ὑπὸ τῶν ἔγκατοίκων, γίνονται πονηραί, δύσπιστοι καὶ δειλαί. Εὖν λόγω, δοιοπόρος δεστις ἥθελεν ἀναθέσει εἰς τὴν τύχην τὴν φροντίδα τῆς διατροφῆς του, ἀκόμη καὶ ἐν ὥρᾳ θέρους, κινδυνεύει νὰ ὑποφέρῃ μακρὰς νηπτείας, ἀλλ' δοξι μόνον νὰ πείνηται. Οὕτως δὲ πλοιάρχος Βάκ, δοτὶς ὅμως ὑδοιπόρει διὰ τόπων πολυκαθρωποτάτων κατὰ σύγκρισιν τῶν χωρῶν τῆς πολικῆς θαλάσσης, δοτὶς ἀκόμη ἀνταπεκρίνεται καὶ μετὰ τῆς διοικήσεως τῆς Αγγλικῆς ἑταίριας τοῦ Υδσονίου κόλπου, ὑπέφερεν ὅμως οὐχ ἥττον μεγάλας καὶ δεινάς στερήσεις ὅταν διήρχετο διὰ τόπων ἀνερευνήτων προσέπτι πρὸς τὰς θορείους ἀκτὰς τῆς Αμερικῆς· καὶ ἀκόμη τὴν σκηνὴν του ἐπολιόρκουν ἔγχωρίων λιμόττουσαι οἰκογένειαι, διότι δὲ ἄγρα εἶχεν ἀποσυρθῆ πρὸς εὐκρατεστέρα κλίματα. Οὕτως δὲ ἀφ' οὗ κατέφαγον ως καὶ τὸ δέρμα τῶν φορεμάτων των, ἐπεκαλούντο τὴν εὐσπλαγχνήν του, καὶ ἡμεριστήτουν πρὸς ἀλλήλους τὰ ἐλέόν δσα τοῖς ἐδιδεν, ἐλαττών ἀκόμη τὰς ἥδη ἐλαχίστας μερίδας τοῦ γεύματός του. ‘Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν εἰς τῶν Ἑσκιμώς, έλοστρὸν βλέπων καὶ ἔξω φρενῶν φαινόμενος, καὶ τῷ ἐζήτησεν ὄλιγην τροφὴν, διηγούμενος ὅτι δὲ κίνησις τῶν πολυμάλλων δερμάτων ἐπὶ τοῦ σώματος. Άλλ' ἐψεύδετο δὲ τὴν τραπέζωρος. Αὐτὸς δὲ διοῖς ἔθανάτωσε καὶ τὰ τέκνα καὶ τὴν μητέρα διὰ νὰ τὰ φάγῃ. Βδελυττόμενοι δὲ τὸ τοιοῦτον ἀνήκουσον ἀνοσιούργημα οἱ συμπατριώται του, ὡρμησαν κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν κατεπυροβόλησαν.

Ἐπάναγκες ἄραι εἶναι νὰ φέρωσιν οἱ ὁδοπόροι μεθ' ἔσυτῶν ζωοτροφίας δι' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὁδοιπορίας των. Ἀλλ' εἰς τοιούτους τόπους τὸ πρᾶγμα δὲν εἰναιεῦκολον. Εἰς τὰς καταπεπηγμένας καὶ ἀνωμάλους αὐτὰς γαίας, τὰ μόνα εὔχρηστα ὄχήματα εἶναι τὰ ἔλκυθρα, καὶ ταῦτα κατασκευάζονται πολλάκις ἀπὸ παγωμένους ἰχθύς, ἀπὸ σαλωμούς, σῖτινες ὑπὸ θερμοκρασίαν 20 καὶ 300 ὑπὸ τὸ μηδὲν γίνονται σκληρότεροις· λου, καὶ ἀντικαθίσωσιν αὐτὸς καταλλήλως. Κατάτουτο μάλιστα ὑπερέχουσι πάσῃς ἄλλης τεκτονικῆς ὕλης, διὰ τὸ ὄδοιπόρος ἀφ' οὐκαταράγη ὅλον τὸ περιεχόμενον τοῦ ἔλκυθρου,

ΛΕΥΚΑΙ ΑΡΚΤΟΙ.

θρου, δύναται τέλος νὰ φάγῃ καὶ αὐτὸς τὸ ἔλκυθρον. Οἱ Ἐσκιμώς φέρ' εἰπεῖν, διάκις νομίζουσιν διὰ τὰ ἔλκυθρά των ἐπαλαίωσαν, τὰ τρώγουσι πάντοτε, ἐκτὸς διὰ τοὺς προλαμβάνωσιν οἱ σκύλοι των, οἵτινες σύρουσι τὰς ὑπερβορείους ταύτας ἀμάξας. Οὕταν δ' ἐλλείπωσι καὶ οἱ παγωμένοι ἰχθύς, κατασκευάζουσι τότε οἱ ἔγχωριοι τὰ ἔλκυθρά των ἀπὸ ὄστα τζώων, ή καὶ ἀπὸ πάγον.

Ἀλλ' ὁ τρόπος οὗτος τῆς μετακομίσεως εἶναι ἀνεπαρκής, διότι ἔλκυθρον κατεσκευασμένον ἀπὸ παγωμένους ἰχθύς, ἀπὸ πάγον, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ὄστα, δὲν δύναται νὰ φέρῃ έφερεν φορτίον. Ἀλλως τε καὶ ἂν ἡτον δεκτικὸν τοιούτου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φορτωθῇ, διότι κινδυνεύει τότε νὰ θυμισθῇ εἰς τὴν χιόνα, ή νὰ μείνῃ εἰς τὴν πρώτην χασμάδα, ητίς διὰ τοῦ έάρους του ηθελε γίνεται εὐρυτέρα ἀκόμη. Προσέτι δὲ καὶ οἱ σκύλοι δὲν ἔχουσιν ἀρκετὴν δύναμιν διὰ νὰ τὸ σύρωσι, διότι εὔκολως ἀπαυδῶσι τὰ ζῶα αὐτὰ, καὶ οἱ Ἐσκιμώς, διὰν ὁδοιπορῶσι, προ-

χωροῦσι πρῶτον πολὺ βραδέως, καὶ ἐπειτα καθ' ἥμεραν ἀλλάζουσι τοὺς κῦνας. Εἴς ἐναντίας δὲ, τοῦ πλοιάρχου Ῥός ἐψόφησαν δῆλοι ἀπὸ τὸν κάματον, διότι δὲν ἐφρόντιζε νὰ τοὺς ἀλλάζῃ. Πόσον λοιπὸν πλῆθος ἔλκυθρων καὶ σκύλων χρειάζεται διὰ τὰς ζωοτροφίας πολυανθρώπου συνοδείας ὁδοιπορούστης ἐπὶ πολλοὺς μῆνας!

Ἐκτὸς δὲ τούτων πρέπει νὰ ἔναιε εἰς τὰ κατάψυχρα ταῦτα κλίματα αἱ ζωοτροφίαι πολὺ ἀφθονώτεραι παρὰ εἰς τὰ θερμὰ, καὶ τὰ εὔκρατα, διότι, ὡς παρετήρησεν ὁ πλοιάρχος Ῥός, ὁ στόμαχος ἔχει ἐδὼ ἀνάγκην τροφῆς πολὺ περισσοτέρας καὶ πολὺ βαρυτέρας, καὶ παχυτέρας πρὸ πάντων, παρὰ εἰς ἐκεῖνας οὐτως εἰδὲς τοὺς Ἐσκιμώς ὑγειεστάτους καὶ ἀνθηροὺς τὴν ὄψιν, ἐνῷ εἶναι ὁ ἀδδηραγότερος λαὸς τῆς γῆς, ὡς καὶ οἱ Βοσμάνοι τῆς νοτίου Αφρικῆς. Ἀποδίδει δὲ ὁ πλοιάρχος Ῥός τὴν ρωμαλαῖαν ἴδιοσυγκρασίαν των ὑπὸ τὸ αὐτηρὸν τοῦτο κλίμα εἰς τὴν ποστήτη τῶν ἐλαιωδῶν βρωμάτων ὅσα καταβροχθί-

ζουσιν. Είχεν ἀπαντήσει Έσκιμώς, οἵτινες εύτυχήσαντες νὰ εὑρωσιν ἀγέλην Σαλομόνων καὶ Φωκῶν, κατέτρωγον ἀκατανόητον πλῆθος αὐτῶν, καὶ ἐνεφροῦντο μὲ ἀπαραδειγμάτιστον ἀπληστίαν, ἐκ προμηθείας, δπως δύνηθῶσι νὰ ἀντέχωσιν ὅταν ἔξαντληθῶσιν αἱ παροῦσαι ζωτοροφίαι, καὶ μὴ εὑρισκομένιν ἄλλων, ἐλθῇ δὲ καιρὸς τῆς μακρᾶς νηστείας. Κατὰ τοῦτο ἡ δίαιτα τῶν δμοιάζει τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων. Τὸ φυτὸν ἡ οἱ πλακοῦντες τοῦ πλοιάρχου 'Ρόσς ἥσαν παίγνια διὰ τοὺς στομάχους των· ἔξι λίτρας φώκης ἔτρωγεν ἔκαστος χωρὶς νὰ χορτάσῃ, καὶ δεκατέσσαρας δὲ δεκαπέντε λίτρας σαλομόνος μεταξὺ γεύματος καὶ δείπνου. Οἱ ἀνεψιδος τοῦ πλοιάρχου 'Ρόσς ἐφόνευσεν εἰς μίαν ἐκδρομήν του ἔνα θοῦν μοσχοβόλον. Αμέσως οἱ ἔγχωριοι ὁδηγοὶ του ἐρρίφθησαν ἐπ' αὐτὸν, καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔξικολούθησαν τρώγοντες ἐκ τοῦ κρέατος του ἀνευ διακοπῆς. Οἱ στόμαχοις τῶν διεστέλλετο ὡς δ στόμαχος τοῦ δράκοντος Βοᾶ ἀφ' οὐ καταπήκτησαν ἐλαθον. Ἀν Εύρωπαιος εἶχε φάγει ἐν πολλοστημόριον τοῦ δου ἔφαγον τὴν ἡμέραν ἐκείνην, θελε μείνει ἀπόπληκτος. Φαγόντες δὲ οἱ Έσκιμώς, ἐπιον ἔκαστος ἀνὰ ἐν ἀγγεῖον πλήρες ἐλαίου, καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ ταῦτα. Τὴν δὲ ἐπαύριον ἥσαν ἔτοιμοι ν' ἀρχίσωσι πάλιν τὸ γεῦμα, καὶ τῷ διὰ την ἡρχίσαν. Φαίνεται δὲ διὰ ἀληθῶς δηλαδὴ αὐτὴ ἡ ποσότης ἀναλειμμένου στέατος ὡφελεῖ εἰς ἐκεῖγα τὰ κλίματα, διότι οἱ ὁδηγοὶ οὗτοι τοῦ Κ. 'Ρόσς, ἥσαν ἀρίστης νησίες.

Οπως δήποτε, ἡ ἀνάργη μεγαλητέρας ποσότητος τροφῆς εἰς ἐκείνα τὰ κλίματα φαίνεται ἀποδειγμένη· ὥστε καὶ τοῦτο νέα δυσκολία ἀκόμη εἰς τὰς διὰ ἔηρας ἐκδρομάς. Καὶ αὕτη κυρίως εἶναι ἡ αἰτία δι' ἣν οἱ θαλασσοπόροι δοῖ οἰκοδομήσαν ποτὲ νὰ μακρυνθῶσι πολὺ τῶν πλοίων τῶν πρὸς ἔρευναν τῶν πέριξ μερῶν, μὴ δυνάμενοι νὰ σύρωσι μεθ' ἐαυτῶν ἵκανην ποσότητα τροφῶν. Ως πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν, τὸ πρᾶγμα καθίσταται εὔκολωτερον, διότι δύνανται πορευόμενοι, ὅταν ἀπαντῶσιν ἄγραν, νὰ θάπτωσι τὸ νωτὸν κρέας της εἰς τὸν πάγον, καὶ ἐπιστρέφοντες νὰ τὸ εὐρίσκωσι καλώς διατετρημένον. Ὁλόκληροι έρεις διατροῦνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔδομαδας δολοκλήρους καὶ μῆνας. Άλλὰ καὶ δὲ τρόπος οὗτος εἶναι ἀνεπαρκής, ὥστε δὲ πλοιάρχος 'Ρόσς, ἔξαντλήσας τὰς ζωτοροφίας του, ὑπέφερε πολλάκις μετὰ τῶν ὄπαδῶν του δεινὴν πείναν, καὶ πρὶν ἐπανέλθῃ εἰς τὸ πλοίον του, ἔθεωρησεν ὡς σωτηρίαν του τὴν συνάττησιν φιλοξένων τινῶν Έσκιμώς, καὶ μετὰ μεγίστης εὐγγωμοσύνης ἔφαγεν ἐκ τῆς φώκης των καὶ ἐπιειν ἐκ τοῦ ἐλαίου των.

Ως πρὸς τὴν κατοικίαν, ἡ ὥλη αὐτῆς δὲν εἶναι πολυδάπανος, οὐδὲ ἡ οἰκοδομὴ μακροχρόνιος. Οἱ Έσκιμώς κατασκευάζουσι μίαν τῶν οἰκιῶν τούτων εἰς διάστημα τεσσαρακονταπέντε λεπτῶν, καὶ οἱ Εύρωπαιοι ἀνεγγώρισαν διὰ αὐταὶ εἶναι αἱ θερμόταται καὶ ἥττον δυσάρεστοι, ἀπὸ δλας δσας ηθελεν οἰκοδομήσεις διὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν ἔηραν εἰς τὸ κλίμα ἔχειν. Διὰ νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὸ ψύχος μεταχειρίζονται οἱ ἔγχωριοι τὴν χιόνα. Οἱ πρῶτοι εἰς τὰς ὑπερβορείους ταῦτας ἀκτὰς ὑπὸ ναυαγίου φθεύντες θαλασσοπόροι, ωκοδόμησαν διὰ γὰρ διαχει-

μάσωσι ξυλίνας καλύβας· ἀλλ' ἀπεδείχθησαν αὐταὶ ἀνεπαρκέσταται. Ἐξ ἐναντίας δὲ οἱ μεταγενέσεροι δόδοπόροι ἔμαθον ἀπὸ τοὺς Έσκιμώς νὰ κατασκευάζωσι σκέπην ἐκ χιόνος καὶ πάγου κατὰ τοῦ πάγου καὶ τῆς χιόνος. Πρὸς τοῦτο ἐκλέγουσιν ἐπίπεδον τόπον, καὶ τὸν κοιλαίνουσιν ἀφαιροῦντες τὴν χιόνα, καὶ τέμνοντες αὐτὴν εἰς λίθους τετραγώνους. Δι' αὐτῶν δὲ κατασκευάζουσιν εἶδος θόλου ὑπεράνω τοῦ κοίλου δρύγματος, καὶ εἰς τὸν θόλον ἐνοικοδομοῦσιν ἐν τμῆμα διαφανοῦς πάγου ὡς παραθύρου θαλον. Οἱ κατοικος τῆς ὑπογείου ταῦτης φωλεᾶς δὲν φοβεῖται τὰ μεγαλήτερα ψύχη. Οταν δμως ἡ θερμοκρασία διὰ μιᾶς ὑψωθῇ, τότε οἱ τοῖχοι ἀρχίζουσι ν' ἀναλύωνται, καὶ σταλάζουσι θροχηδὸν ἐπὶ τῶν ἐνοίκων.

Τοιαῦται εἶναι αἱ δυσχέρειαι τῆς κατὰ ἔηραν δοιπορίας εἰς τὰς πολικὰς γαλας. Κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1827 δὲ πλοιάρχος Πάρδρος εἶχεν ἀναχωρήσει ἐξ Ἀγγλίας δι' δοιπορίαν πρὸς τὰ μέρη ταῦτα. Άλλ' ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν πεπηγμένην θάλασσαν, τὴν εἶρεν εἰς τοσοῦτον θαθύριν τεταραγμένην ἀπὸ θυέλλας καὶ τριχυμίας, ὡστε ἐφρόγησεν ἀδύνατον νὰ ἐκτεθῇ εἰς αὐτὴν περαιτέρω. Επομένως ἐναπέθεσε τὸ πλοίον του εἰς ἀσφαλῆ δρμον, καὶ τὴν 22 Ιουνίου ἐκίνησε μετὰ τῶν ὄπαδῶν του διὰ ἔηρας, διευθυνόμενος πρὸς τὸν πόλον. Οἱ πάγοι δὲν ἥσαν οὐδαμοῦ συνεχεῖς, οὐδὲ δμαλοί, ὡστε δὲν ητον δυνατὸν νὰ ζευχθῶσιν ιππέλαφοι εἰς τὰ ἐλκυθρα. Απητεῖτο ἐπομένως διὰ τὴν τοιαύτην δοιπορίαν περισσότερον παρὰ ζῆπος, ἐνθουσιασμὸς δμορος τῇ παραφροσύνῃ. Οταν ἔφθασαν εἰς λιμνάζον τις θδωρ, ἐπρεπε νὰ ρίπτωσιν εἰς αὐτὸν τὸ πλοιάριον τῶν διὰ νὰ τὸ διαβαίνωσι μόλις δὲ διείησαν, ἐπρεπε νὰ σύρωσι κατόπιν των τὰ πλοιάρια, ἀφ' οὐ προγουμένως τὰ ἀπεφόρτιζον ἐπὶ ἀποδύμων καὶ ἐπικινδύνων κορυφῶν πάγου. Η τοιαύτη ἀδιάκοπος ἀγώνων διαδοχὴν ἐβράδυνε τὴν πορείαν των τοσοῦτον, ὡστε εἰς πέντε ἡμέρας μόλις διέτρεξαν ὀκτὼ μίλια. Τὴν 22 Ιουλίου ἐπορεύθησαν 17 μίλια, καὶ αὕτη εἶναι ἡ μακροτάτη ἀπόστασις ἣν ἡδυνήθησαν νὰ διατρέξωσιν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας. Άλλ' αἱ χρονοτριβίαι δσας εἶχον ὑποστῆ τοῖς ἀπεδείκνυον διὰ ητον ἀδύνατος τοῦ σκοποῦ των ἡ ἐπιτυχία, διότι ἀπειχόν 500 μίλια ἀπὸ τὸν πόλον. Εἶχον δμως ἀφιχθῇ εἰς 82° 40' πλάτους, καὶ εὐχαριστοῦντο ἡδην πλέον νὰ φάσωσι μόνον μέχρι τῆς 83°. Άλλ' ἐν ᾧ κατάσασις τῶν πάγων ἐφαίνετο γινομένη κατάλληλος πρὸς τὸ ἐπιχείρημά των, αἴψης δὲ ἀνεμος μετεβλήθη, ἐπνευσεν ἐκ βορρᾶ, καὶ τοὺς ἐπλάνησε κατ' ἐναντίαν τῆς προτέρας αὐτῶν διεύθυνσιν. ὡστε μετὰ ἐπίπονον πορείαν δέκα ὡς δώδεκα μιλίων, ἐπαναταλαύνοντες τὰς παρατηρήσεις των, ἀνεγγώρισαν διεύθυνσιν τοῖς εὐρίσκοντο τέσσαρα μιλία μετημβρινώτερον τῆς θέσεως ἣν κατεῖχον τὴν 22 τοῦ μηνὸς, καὶ ἐπομένως ἐννόησαν διὰ δὲν ἐδύναντο νὰ προχωρήσωσι περαιτέρω, καὶ καιρὸς ητον νὰ ἐπιστρέψωσιν.

Άληθες δμως εἶναι διὰ ἐκάστη δοιπορία πρασθέτει συγεισφορὰν πείρας εἰς τὰς μετ' αὐτὴν ἐπομένας. Οἱ πρῶτοι θαλασσοπόροι, ἡγύρουν πᾶς νὰ προφυλαχθῶσι κατὰ τῆς τρομερᾶς ἐφόδου τοῦ ψύχους εἰς τὰς ὑπερβορείους θαλάσσας, δὲν ἐπρομηθεύοντο κατάλληλα ἐνδύματα, οὐδὲ εἶχον τὰ ἀναγκαῖα θερμαγτικά μέσα διεύθυντο δ χειμῶν καὶ

τοὺς κατέκλειεν ἐντὸς τῶν πάγων. Προσέτι δὲ ἔγκαταλείποντες τὰ πλοῖα τῶν, κατέφευγον εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐζήτουν νὰ εῦρωσι τρόπους πρὸς μετρίασιν τῶν δεινῶν των· εξ ἐναντίας δὲ τὴν σήμερον κατώθωσαν νὰ ὑπομένωσιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ χωρὶς μεγάλων ζασάνων τὰ αὐτηρότερα ψύχη τῶν πολικῶν κλιμάτων.

Καὶ πρῶτον μὲν ἄμα πλησίασταιν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Γριλανδίας, τὰ πληρώματα λαμβάνουσι φορέματα ἀνάλογα πρὸς τὸ κλίμα. Τὰ καλλίτερα τούτων εἶναι τὰ ἐν χρήσει καὶ παρ’ αὐτοῖς τοὺς ἐγχωρίους Ἐσκιμώς, συγκείμενα ἀπὸ δύο ἐπάλληλα δέρματα ζώων, συνεργάμμενας ἀπὸ τὸ ἀτριχον μέρος, οὕτως ὥστε ἔχουσι τρίχας καὶ πρὸς τὸ σῶμα καὶ πρὸς τὰ ἔζω. Όμοιως δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῶν Ἐσκιμών εἶναι διπλᾶ, ἔχοντα ἀμφότερα τὰς τρίχας πρὸς τὰ ἐντὸς ἐστραμμένας καὶ ἀπεδείχθησαν καὶ αὐτὰ πολὺ θερμότερα τῶν κοινῶν ὑποδημάτων. Αἱ δὲ παρασκείδεις τῶν κατασκευάζονται ἀπὸ δέρμα φώκης ἢ ἵππελάφου. Καὶ δὲν εἶναι μὲν ἡ ἐνδυμασία αὗτη ἐκ τῶν κομψοτέρων, ἀλλ’ εἶναι εὐχριστάτη, καὶ ὑπὸ τὴν 70° ἀξιολογωτάτη διὰ τοὺς φέροντας.

Τὰ δὲ πλοῖα, ἀντὶ νὰ ἐγκαταλείπωνται ὡς ἀλλοτε ἀπὸ τοὺς ναύτας, ζητοῦνται εἰς τὴν ξηρὰν καλλήτερον χειμάδιον, διασκευάζονται ἐξ ἐναντίας εἰς τρόπον ὥστε παρέχουσι θερμὴν καὶ καλὴν κατοικίαν εἰς τοὺς ἐνταῦθα παραχειμάζοντας ναύτας. Οταν φθάνει ὁ Ὁκτωβρίος, καὶ ἡ ἐποχὴ καθ’ ἣν πᾶσα θαλασσοπλοΐα παύει διὰ ἐννέα ἢ δέκα μῆνας τούλαχιστον, τὸ πλοῖον φέρεται εἰς δρόμον, ὃπου περιπήγνυνται ἐντὸς ὀλίγου ὑπὸ τῶν βράχων. Ἐν τῷ ἄμα οἱ ναύται ἐγέρουσι πέριξ του ὑψηλὰ καὶ πλατέα ἐρύματα ἢ τείχη χιόνος, πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ κατὰ τῆς προσθολῆς τῶν δουνῶν τῶν πάγων. Συνήθως οἱ πάγοι οὗτοι συσταρεύονται περὶ τὰ τοιαῦτα προχώματα, καὶ μεταβόλοντες αὐτὰ εἰς σερεάς προκυμαίας, ἐξασφαλίζουσιν ἔτι μᾶλλον τὸ πλοῖον, ὥστε οὔτε τῶν ἀνέμων τὴν λύσσαν οὔτε τὴν θρμὴν τῶν κυμάτων φοβεῖται πλέον.

Ἄφοῦ δὲ τὸ πλοῖον στερεωθῇ, τότε καλύπτεται ἄνωθεν διὰ στέγης προκλινοῦς, ἢς τὰ δύο πλευρὰ προέχουσιν ἐκατέρωθεν τοῦ πλοίου, καὶ συνενοῦνται μετὰ τοῦ τείχους τῆς χιόνος. Ὁ πλοίαρχος ‘Ρόδος διέταξε τὸ πλήρωμά του νὰ καταπατήσῃ καὶ συσφίξῃ μὲ τοὺς πόδας τὴν ἐπὶ τοῦ καταστρώματός του χιόνα, ὥστε νὰ γίνη στερεὰ ὡς πάγος. Ἐπ’ αὐτῆς δ’ ἐπειτα ἐπέχυσεν ἄμμον, ὥστε ὡμοίαζε τὴν διαλωτάτην ἀμμόστρωτον ὅδον κήπου. Δι’ ἀτμογόνου δὲ μηχανῆς διετήρει ἐντὸς τοῦ πλοίου τὸν δέοντα θαθμὸν θέρμης, καὶ εἰς τὴν μηχανὴν ταύτην παρεσκεύαζε συγχρόνως τὴν τροφήν, καὶ ἐθέρμαινεν δι’ τὴν ἀναγκαῖον, μεταξὺ ἀλλων φέρ’ εἰπεῖν τὴν ἄμμον δι’ ἡς, ἐν ἀλλείψει ὅδατος, ἐκαθάριζε καθ’ ἡμέραν τὸ πλοῖον.

Οταν δὲ πλοίαρχος Πάρρης παρεχείμασε πρὸ τριάκοντα ἐτῶν εἰς τὴν νῆσον Μελβίλλην, διατηνός τῶν προφῶν καὶ ἡ ἀναπνοὴ τῶν ἀνθρώπων ἀπετέλεσαν εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς τοίχους τοῦ πλοίου φυλοὶ πάγου τοσοῦτον παχὺν, ὥστε ὅταν τὸν ἀπέξεσαν περὶ τοῦ χειμῶνος τὰ μέσα, ἐπλήρωσαν ὑπὲρ τοὺς ἐκατὸν καθδρόν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπιθλαβής ὑ-

γρασία ἐπεκράτει τότε ἐπὶ τῶν πλοίων. Ἀλλὰ κατὰ τὰς τελευταῖς ὁδοιπορίας ἐφεῦρον καὶ ἐθεσαν ἐν αὐτοῖς μηχανάς τινας ἃς ἐκάλεσαν συμπήκτας, καὶ αἵτινες ἔχουσι τὴν ἐνέργειαν ὑπὸ πλοίοφορῶν δόλον τὸν ἐν τῷ πλοιῷ ἀτμόν. ‘Ο. Κ. ‘Ρόδος τὰς ἐκαθάριζε καθ’ ἑδομάδα, καὶ ἡ ποσότης τοῦ πάγου ἦν περιεῖχον, ἀντεστοίχει εἰς ἐν μόδιον καθ’ ἡμέραν.

Διὰ τῶν μέτρων τούτων ἡ ἐν ταῖς ὑπερβορείοις θαλάσσαις διαμονὴ γίνεται σχεδὸν φορητὴ διὰ τὸν δόστης δὲν ἐξέλθῃ παντάπαι τῆς ἔχουσας του φυλακῆς, καὶ δὲν στερήται οὐδενὸς τῶν εἰς τὴν ζώην ἀναγκαίων. Ὁ πλοίαρχος Πάρρης πρὸς ἐνασχόλησιν τῶν ναυτῶν κατὰ τοὺς μακροὺς καὶ θιλιεροὺς μῆνας τοῦ ἀτελευτήτου χειμῶνος καὶ τῆς αἰωνίας νυκτὸς, ἐπενόησε τὴν διασκέδασιν δραματικῶν παραστάσεων, ὃν αἱ σκηναὶ ἐλαμβάνοντο ἐξ αὐτῶν τῶν συμβάντων τοῦ πλοῦ, καὶ ἐγράφοντο ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν. Όμοιως δὲ ἐσύστησαν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Κ. Πάρρην καὶ ἐφημερίδα καθ’ ἑδομάδα γραφομένην, καὶ ὀνομασθεῖσαν ἐφημερίδα τῆς βορείου Γεωργίας, χειμεριὰ χρονικά.

Ο δὲ πλοίαρχος ‘Ρόδος ἐπρόκρινεν ἀντὶ τῶν διασκεδάσεων τούτων τὴν σύστασιν δημοτικοῦ σχολείου διὰ τοὺς ναύτας, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς γραφῆς, καὶ τὸ σύστημα τοῦτο ἀπέτυχεν ὡς καὶ τὸ ἄλλο, εἰς τὸν ὑπὸ πασπάση τοὺς ναύτας ἀπὸ τὴν ψυχικὴν νάρκην ἦν ἐπιφέρει ἡ ἐντελῆς ἀδράνεια. Διαμείνας δ. Κ. ‘Ρόδος τέσσαρα ἔτη εἰς τὰ πολικὰ κλίματα, ἀπώλεσεν ἔνα καὶ μόνον ἀνθρώπον, καὶ τοῦτον φύσισιντα πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1846, ἡ ἐν Ἀμερικῇ ἐταιρίᾳ τοῦ οὐδσονικοῦ κόλπου λεγομένη, ἐπεμψε καὶ αὐτὴ τὸν Κ. Ι. ‘Ράυ νὰ περιέλθῃ τὴν βόρειον τῆς Αμερικῆς παραλίαν. Ἡ δοιοπορία του ἐν μέσῳ παντοίων δυσχεριῶν καὶ κακουχιῶν, διήρκεσεν ὑπὲρ τὸ ἐν ἔτος. Κατώρθωσε δὲ διὰ καρτερίας καὶ εὐσταθίας ἡρῷων, νὰ διαγράψῃ ἀκριβῶς μέρος τῆς γραμμῆς τῆς δριζόσης τὴν Αμερικὴν πρὸς τὸ μέρος τοῦτο. Απέδειξε δὲ συγχρόνως, κατὰ τὴν ἰδέαν του καν, διε τὸ πάρκει τῷ δηντὶ ἡ μεταξὺ τῆς Αμερικῆς καὶ τῆς πολικῆς γῆς ζητουμένη συνεχῆς θάλασσα. Ἀλλὰ καὶ ἡν ἀλληλῶς ἐφθασεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, τί τὸ δρελος; «Καὶ ἀν κατορθώσωμεν, ἔλεγεν ὁ πλοίαρχος ‘Ρόδος, νὰ εῦρωμεν ποτὲ τὴν δίοδον ταύτην, οὐδεὶς θέλει ποτὲ συγκατανεύει νὰ διαβῇ δι’ αὐτῆς. Τῷ δηντὶ οἱ τοιοῦτοι πολικοὶ ἐκπλοι ἀποδεικνύουσι μὲν τὸ δύναται νὰ τολμήσῃ ὡς ἀνθρώπος, μέχρι ποὺ νὰ ἐντείνῃ τὰς ψυχικὰς καὶ τὰς σωματικὰς του δυνάμεις, καὶ τίνων νὰ θριαμβεύσῃ δυσκολιῶν, ἀλλὰ ὡφέλεια υλικὴ ἐξ αὐτῶν ὀλίγη δύναται νὰ προκύψῃ. ἐπὶ τῶν ἐρήμων τούτων θέλει μυκᾶσθαι αἰωνίως ἡ κατεψυγμένη θύελλα, καὶ θέλει ἐκτείνεσθαι ἡ ἀγρος καὶ ἀπρόσιτος τοῦ παγετοῦ ἐπιφάνεια· καὶ δὲν θέλουσι τὰς διατρέχει ποτὲ εἰμὴ ἀθλιαὶ τινες ἀγρίων φυλαὶ, ἡ σπάνια τινα καὶ πιναλέα θηρία, φεύγοντα τὸ ἄγριον τοῦτο θασίλειον τοῦ χειμῶνος, ἀφ’ οὐ φαίνεται ἀποτρέψας τὸ πρόσωπον ὁ Θεός!»

Ἐπι τὸ ἐλάσσονα πρακτικὴν ὡφέλειαν ἔχουσι, χωρὶς νὰ ἔναι εὐκολωτεραι διὰ τοῦτο, αἱ πρὸς τὸν ἀνταρκτικὸν πόλον δοιοπορίαι. Ἐκεῖ τῷ δηντὶ δὲν πρόκειται νὰ κατακτηθῇ δίοδος συντέμνουσα τὴν μεταξὺ

δύνω κόσμων καὶ δύνω ὀκεανῶν κοινωνίαν. Ἐκεῖ δ-
τοι θαλασσοπόροι ἔστρεψάν ποτε τὴν πρώταν των,
πρῶτον καὶ μόνον σκοπὸν εἶχον τῆς ἐπιστήμης τὸν
πλουτισμόν. Προσέτι δ' οἱ ρίψοικόνδυνοι τῶν ὑπερ-
θαλασσῶν ἐρήμων ἀνιχνεύεται, ἀπέρχονται καὶ μετὰ
πλοίων νέων καὶ καλῶς κατητοπισμένων, μετὰ πλη-
ρώματος ὑγειοῦς καὶ προθύμου, μετὰ ζωοτροφιῶν
νωπῶν καὶ ἀφθονῶν, καὶ μόλις ἔγκαταλείψαντες
τὰς Ὀρκάδας καὶ τὴν Ἰσλανδίαν, τὸ ἔσχατον ἀκρω-
τήριον τοῦ πολιτισμοῦ, ἔχονται ἥδη τῆς Γροιλλαν-
δίας, καὶ κρούουσιν εἰς αὐτὰς τὰς κατεψυγμένας πύ-
λας τοῦ πόλου.

Ἐξ ἐναντίας δ' οἱ πλέοντες πρὸς τὸ νότιον τῆς
γῆς πέρας, αὐτοὶ πρὸς ἡ φθάσωσιν εἰς τὰ πολικὰ
πλάτην, ἔχουσι νὰ διαπλεύσωσι θαλασσῶν ἀπέράντους
ἐκτάσεις, ἀπὸ τῆς Εὐρώπης νὰ ἔλθωσιν εἰς τῆς Ἀ-
φρικῆς τὴν ἐσχατιάν, τὸ Εὔελπις ἀκρωτήριον, ἔκειθεν
νὰ διαβῆσιν εἰς τὴν ἐσχατιάν τῆς Ἀμερικῆς τὸ
Πράσινον ἀκρωτήριον, καὶ νὰ προσιμάτωσιν εἰς τοὺς
ἀπεριγράπτους ἄγωνας καὶ κινδύνους τοῦ πολικοῦ
πλοῦ, δι' ἀλλων ἄγωνων καὶ δι' ἀλλων κινδύνων
ἐπίσης μεγάλων ὥστε δταν φθάνωσιν, δταν ἅρτε ἀρ-
χηται δ σκοπὸς τῆς ὁδοιπορίας των, τὰ πληρώματα
εἶναι ἀπηρδημένα, καταπεπονημένα τὰ πλοῖα καὶ
αἱ ζωοτροφίαι ἔξηντλημέναι.

Προσέτι δ' δταν οἱ θαλασσοπόροι τῆς ἀρκτοῦ κα-
τακλείωνται ὑπὸ τῶν πάγων ἐπὶ δέκα ἐκ τῶν δώ-
δεκα τοῦ ἔτους μηνῶν, τότε καὶ καταφεύγουσιν εἰς
βαθὺν λιμένα, δπου περιμένουσιν ἐν σχετικῇ ἀσφαλείᾳ
μέχρις οὗ διαύλοιος λύση τὰ κρυσταλλινὰ των δεσμά,
καὶ τότε ῥίπτονται μετὰ νέων ἐλπίδων εἰς περι-
τέρω ἀνακαλύψεις. Εἰς δὲ τὸν μεσημβρινὸν πόλον
δὲν ὑπάρχει λιμήν, δὲν ὑπάρχει ἀγκυροβόλιον, καὶ τὸ
πλοῖον ἀμα ἐμποδισθὲν τοῦ νὰ προσῆῃ εἰς τὰ πρόσω,
ἀναγκάζεται νὰ καταφύγῃ ζητοῦν ἀσυλον ὀπίσω, εἰς
τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀμερικῆς, ἢ εἰς τινὰ νησὸν τῆς Ω-
κεανίας. Ο κατάλληλος καιρὸς ἐπομένως ἀπόλυται,
καὶ δι πλοῦς πρὸς τὸν πόλον περιορίζεται, εἰς διλγούς
μῆνας, εἰς ὀλίγας ἡμέρας κυρίως.

Άλλα τὸν νότιον τοῦτον πόλον περιεφρούρησεν, ως
φαίνεται, ἡ φύσις μὲ ἐμπόδια ἔτι μᾶλλον ἀνυπέρβλητα
ἀπὸ τὸν ἄλλον, τὸν Ερειον. Ο περιώνυμος γάλλος
πλοίαρχος Δυμών Δυρδίλλος, σταλεὶς κατὰ τὰ 1837
μετὰ δύνω πλοίων, τοῦ ἀστρολόβιου καὶ τῆς Ζελελας,
εἰς ἔξιχνίασιν τοῦ πόλου τρύπου, ἀπήντησεν ἥδη τὴν
14 Ιανουαρίου (1838), δηλαδὴ μεσοῦντος τοῦ θέ-
ρους τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου, ὑπερμεγέθεις πάγους ἐ-
πιπλέοντας ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ κατὰ τὴν 22 τοῦ
αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὴν 65° νοτίου πλάτους, προσέ-
κρουσεν εἰς συνεχῆ καὶ ἀδιάσπαστον ἔκτασιν πάγων,
ἥτις ως ἄλλη στερεὰ τῷ ἀπέκλειε τὸν περαιτέρω
πλοῦν. Μάτην τὴν περιέπλευσεν δι γενναῖος θαλασ-
συπόρος ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ πρὸς δυσμάς καὶ πρὸς
ἀνατολάς, δπως εὑρη δίοδον ἐπιτρέπουσαν αὐτῷ νὰ
προχωρήσῃ πρὸς μεσημβρίαν. Πραγταχοῦ, μέχρις οὗ
εἶτενετο δι δραστις, μέχρις οὗ δι δρίζων, ἔξετενετο
καὶ τῶν πάγων τὸ πρόσφαγμα, καὶ ἐνιαχοῦ μάλιστα
προύχωρει πρὸς ἀρκτον μέχρι τῆς 62° N. π. Καὶ δυνα-
παρὰ τὸν ξό.ειον πόλον δι θάλασσα ἐπὶ τινὰς καὶ
ιεδοδημάδας εἶναι πλωτὴ μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς 74°.

Ο Βέδδελ τῷ δητι πλεύστης τὰς θαλάσσας ταύ-
τας πρὸ τοῦ Δυμών Δυρδίλλου, τοῦ 1828, ἔφασε

μέχρι 74° 15' ἀλλ' ἡ τύχη, φαίνεται, ἐδείχθη πρὸς
αὐτὸν πολὺ εὔνουστέρα παρὰ εἰς τοὺς διαδόχους του.
διότι εἰς τὰ πελάγη ταῦτα ἡ τέχνη εἶναι ἀνίσχυρος.
Τύχη καὶ τόλυη εἴστι τὰ δύνω μόνα τῆς ἐπιτυχίας
στοιχεῖα. Μόλις τὴν 4 Φεβρουαρίου ἀνεκάλυψεν δ
Γάλλος θαλασσοπόρος ῥῆγμά τι τοῦ συνεχοῦς πάγου,
διευθυνόμενον πρὸς νότον, καὶ εἰσεχώρησεν εἰς αὐτὸν,
δπως προσεγγίσῃ ὅσον ἐνδέχετο πρὸς τὸν πόλον.
Άλλ' ἀμέσως οἱ πάγοι ἐσωρεύθησαν καὶ ἐμπρὸς καὶ
ὅπισσα του, καὶ τὸν κατέκλισαν ως ἐν φυλακῇ, ἐξ
ἥς ἐφαίνετο δτι ἐπιστραφὴ δὲν ὑπῆρχεν. Μόλις δὲ
διατωθεῖς ἐκείθεν μετὰ μεγάλους κινδύνους, ἡνγκά-
σθη νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὴν Αμερικὴν, διότι αἱ έρα-
χεῖαι ἡμέραι τοῦ θέρους εἶχον ἥδη παρέλθει!

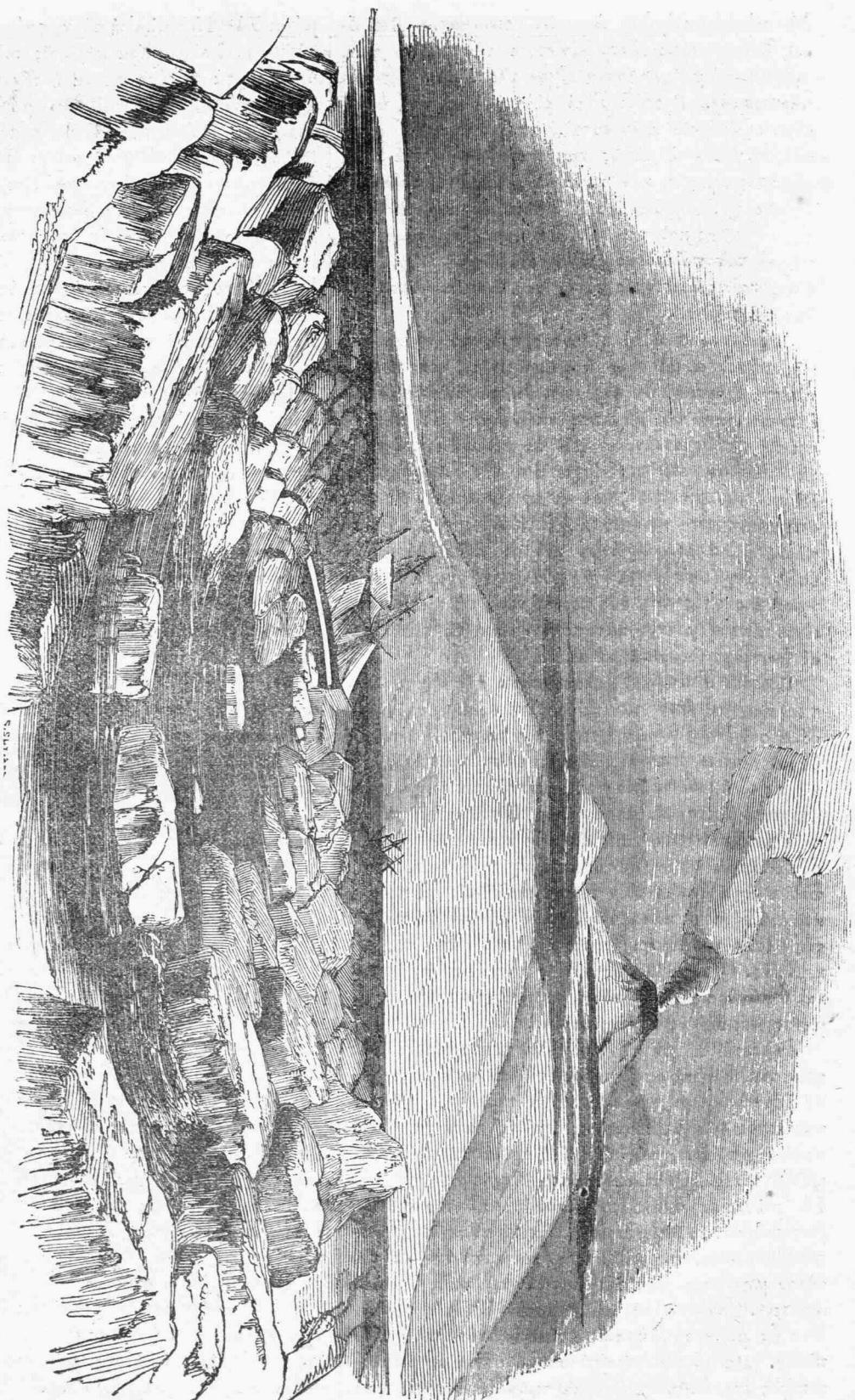
Ιδού πῶς δ Γάλλος πλοίαρχος περιγράφει (ἐν T.
B'. σ. 48 τῆς ἐλθέσεως του) τὰς ἐντυπώσεις του ἀ-
πέναντι τῆς ἀπεράντου ἐκείνης πεπηγμένης πεδιάδος,
ἥτις τῷ ἔκλειε τὸν περαιτέρω πλοῦν. Αύστρα, λέ-
γει, ἡ ὄψις αὐτῆς, καὶ μεγαλοπρεπεστάτη, ἐν φάνη-
ψοι τὴν ψυχὴν, τὴν πληροῦσσην τοῦ περιγράφου τι-
νὸς ἀκουσίου. Οὐδαμοῦ δινθρωπος δὲν αἰσθάνεται
ζωηρότερον τὴν μικρότητά του. Ἐνώπιον τῶν δραλ-
μῶν του ἀναπτύσσεται κόσμος νέος, ἀλλὰ κόσμος
ἀδρανῆς, σιωπηλός, πένθιμος, ἀπειλῶν ἔξολοιθρευμόν.
Οστις ἥθελεν ἔγκαταλειφθῆ μόνος εἰς τὸν κόσμον ἐ-
κεῖνον, οὕτε διεύθειαν δι περιμένη, οὕτε περικυμήν, οὕτε
οὔτε τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα προσμειδίωσεν εἰς τὸ
φοβερὸν τέλος του. Μέχρι τῶν περάτων τοῦ δρίζον-
τος, ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν ἔξετενετο ἀπέραν-
τος πεδιάς ὅγγων πάγου παντοιμούρφων, συγκεχυ-
μένων ἐρρίμενων εἰς ἀτακτον ἐπισώρευτιν. Όταν ἥ-
χισαν νὰ δικλύωνται, τὸ ὄψος τῶν πλείστων ἔξι
αὐτῶν ἥτον 4 ή 5 μέτρων μόνων, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ δι-
ψοῦντο τινες μέχρι 30 καὶ 40 μέτρων, καὶ εἶχον
ἀναλόγους καὶ τὰς λοιπὰς διαζάτεις των. Ἐράνοντο
δὲ οὕτοις ως μεγάλα ἀλαβάστρινα οικοδομήματα,
προέχοντα ἐπὶ πόλεως δῆλης μαρυροκτίστου. Συνή-
θως ἐπὶ τῶν πάγων τούτων ἐπικάθηται διμήλη πυ-
κνὴ, καὶ τότε τὸ χρῶμά των εἶναι ὑπόφραιον. Άλλ'
ἄν ποτε δινεμος ἀποσύρῃ τὴν διμήλην, καὶ δι ήλιος
προσβάλῃ τὴν πεπηγμένην ἔκτασιν, τότε παριστᾶ
αὐτὴν ἔχισίον διπτικὸν ἀποτέλεσμα φίνεται ως ἀπέ-
ραντος πόλις ἔχουσα τὰς οἰκίας της, τοὺς νυκός της,
τὰ κωδωνοστάσιά της, τὰ τείχη της. Ἐπὶ τῆς νε-
κρᾶς δὲ ταύτης πόλεως ἐπικρατεῖ ἐντελής σιωπὴ,
καὶ δι μόνος τῆς ζωῆς παραστάτης εἶναι παροδιόν
τι πτηνὸν ἀψώφων παρηπτάμενον, ἢ τι κητὸς θαρέως
καὶ πενθίμως φυσῶν, καὶ διακόπτον ἐνίστε τὴν φο-
βερὸν ταύτην μονοτονίαν. »

Ἐκ τῆς περιστάτεως δὲ ταύτης, δτι οἱ πάγοι τοῦ
νοτίου τόλου εἰσὶ πολὺ πληπιστέροι τοῦ τροπικοῦ ἀπὸ
τοὺς τοῦ Βορείου, εἰκάσται δτι δι νότιος πόλος κα-
λύπτεται ἀπὸ στερεῶν πολὺ πλέον ἔκτεταμένην πα-
ρο τὸ Βόρειον. Καὶ τῷ ὅντι εἰς τὸ πλάτος τῶν 65°
μέχρις οὗ ἐφθασαν τὰ γαλλικὰ πλοῖα, ἀνεκάλυψαν
γὴν ἔκτεταμένην, δτις ἐφάνετο ξηρὰ συνεχῆς, αὐτὴ
ἡ πολικὴ γῆ, καὶ διη ἐπωνόμασαν « Γῆν Λουδοβίκου
Φιλίππου. »

Κατὰ τὰ 1840 ἐπέμφθη δ ἄγγλος πλοίαρχος
Ρότς ἐπὶ τοῦ Ἐρεβον καὶ τῆς Φρίκης, αὐτὰ τὰ Ἰ-
δια πλοῖα τὰ διαπλέοντα σήμερον τοὺς ὑπερβορείους
πάγους, πρὸς ἔξιχνίασιν τοῦ ἀνταρκτικοῦ πολικοῦ

κύκλου, καὶ πρὸ πάντων τοῦνοτίουμα- γνητικοῦ πό- λου. Οὗτος τρίς ἐπιχει- ρήσας νὰ δια- σχίσῃ τῶν πά- γων τὸ περι- τείχισμα τὸ ἀπείργοντούς παρατόλμους θαλασσοπό- ρους ἀπὸ τὴν προσπέλασιν τῶν μυστη- ρίων τοῦ πό- λου, τὸ κα- τώρθωσεν ἄ- παξ μόνον, καὶ προύχθη- ρησε μακρύ- τερον παντός ἀλλου, μέγρι τῆς 77° 32' νοτίου πλά- τους. Ἐνταῦ- θα δὲ ἀνε- κάλυψε νή- σους κεκα- λυμένας ὑ- πὸ αἰώνων χιόνων, καὶ μεγάλην ἔπ- ραν, ἀφ' ἣς ἡγείρετο εἰς ὅψος 12,000 ποδῶν ὑφεί- στειον ἀνα- πέμπον κα- πιὸν καὶ φλό- γας ὑπεράνω τῶν πάγων. Εἰς τὸ κατα- πλικτικὸν τοῦτο ὄρος ἐ- δωκεν ὁ θα- λασσοπόρος τὴν ἐπωνυ- μίαν ΕΡΕΒΟΣ, καὶ μετά τι- νας παρατι- ρήσεις ἐξ ὅν- ἐξήγαγεν δτι

Ο ΕΡΕΒΟΣ.

ὑπάρχει καὶ παρὸ τὸν ἀνταρκτικὸν πόλον εἰς καὶ μόνον; που ἀπαξ ἐγκλεισθεῖς, ἐκινδύνευε νὰ μετρηταιχμά- μαγνητικὸς πόλος ὡς καὶ παρὰ τὸν Ἑρειον, ἐσπευ- λωτος; καὶ θύμα τοῦ αἰώνου χειριῶνος.

Α. Ρ. Ρ.